

1 SÁMUEL 26-31.

Zif pusztája Hebrón és a Holt-tenger vidéke között terül el. Ez egy hatalmas terméketlen terület.

A zífiek elmentek Saulhoz Gibeába, és megmondták, hogy Dávid a Hakíla-halmon rejtőzik a sivatagtól keletre.

Ezért elindult Saul, és elment a Zíf-pusztába háromezer válogatott izráeli emberrel, hogy megkeresse Dávidot a Zíf-pusztában.

Saul a Hakíla-halmon a sivatagtól keletre, az út mellett ütött tábor. Dávid is a pusztában tartózkodott. Amikor észrevette, hogy Saul utána megy a pusztába, kémeket küldött ki Dávid, és megtudta, hogy csakugyan megérkezett Saul.

Ebben a pusztában nagyon sok jó búvóhely van, sok helyről meg lehet figyelni másokat anélkül, hogy téged észrevennének.

Ekkor elindult Dávid, és odament arra a helyre, ahol Saul táborozott, és megnézte Dávid azt a helyet, ahol Saul és hadseregszereplője, Abnér, Nér fia feküdt. Saul ugyanis a szekértáborban feküdt, a hadinép pedig körülötte táborozott.

Dávid megszólalt, és ezt kérdezte a hettita Ahimelektől és Abisajtól, Cerújá fiától, Jóáb testvérétől: Ki jön el velem Saul táborába? Abisaj így felelt: Én elmegyek veled.

Nagyon csodálom Dávid bátorságát. Tudja, hogy Saul őt akarja elfogni, mégis, amikor meglátja Saul táborát, ahelyett, hogy az ellenkező irányba futna, inkább Saul táborába akar belopakodni.

Dávid és Abisaj éjjel mentek a hadinép közé. Látták, hogy ott fekszik Saul, és alszik a szekértáborban, lándzsája pedig a földbe van szúrva a fejénél. Abnér és a hadinép pedig körülötte feküdt.

Akkor ezt mondta Abisaj Dávidnak: Most kezdedbe juttatta Isten az ellenségedet. Hadd szögezzem hát a földhöz lándzsám egyetlen dobásával! Másikra már nem lesz szükség.

Dávid azonban ezt felelte Abisajnak: Ne pusztítsd el, mert ki emelhet büntetlenül kezet az ÚR fölkejtjére?!

Nagyon tisztetem azt a tiszteletet, amelyet Dávid tanúsít az Úr felkentjével szemben, még akkor is, amikor már tudjuk, hogy az Úr kenete eltávozott Saultól. Dávid nem emelt kezet rá, mert Isten azt mondta a törvényekben, hogy „ne érintsd a felkentjeimet és ne bánts a prófétáimat.”

Isten egy védőgyűrűt helyez felkent szolgálói köré. Igaz, hogy a szolgálat nagyon sok nehézséggel jár, tele van drámával és fejfájással is, mert emberekkel foglalkozni nem a legkönnyebb dolog a világon, és sok hibát követünk el közben, de ugyanakkor az előny az, hogy az Úr védelmét élvezhetjük. Nagyszerű tudat az, hogy Isten védelmező ereje körbefonja az életünket.

Sokan vannak, akik azt gondolják, hogy sokkal jobban el tudják vezetni ezt a gyülekezetet, mint én. Bevallom, hogy nekem fogalmam sincs arról, hogy valójában hogyan kell ezt vezetni, és nem is akarom megjátszani a nagyokost. Az utasításokat az Úrtól kapom. Egyesek viszont úgy viselkednek, mintha ők volnának az Isten, és utasításokat akarnak adni nekem, és megpróbálnak a saját képükre formálni engem.

A feleségem is ezen mesterkedett éveken keresztül, de végül azt mondtam neki: „Drágám, nem te vagy az Isten, és nem fogok arra a képre változni, amilyennek te gondolod az ideális férjet. Én az Ő képére szeretnék változni, és nem vagyok meggyőződve arról, hogy te és Ő egy lapon vagytok velem

kapcsolatban.” Végül a feleségem feladta a saját képére való formálgatást. De vannak emberek, akik a gyülekezettel kapcsolatban nem adják fel a kritizálást, a formálgatásra való kísérleteket.

A valóságban pedig nem messze tőlünk vannak olyan gyülekezetek, akik az általuk óhajtott dolgokat teszik, hát miért nem mennek azokhoz, ha azt szeretnék látni, ami ott van? Én az Úr vezetését kell kövessem, és ha olyan gyülekezetet kerestek, ahol sok kiabálás, sok érzelmi kitörés van, akkor azzal nem szolgálhatunk, de vannak olyan helyek, ahol ezt gyakorolni lehet.

Az Úr felkentjét nem lehet büntetés nélkül megérinteni. Dávid tudja, hogy Isten majd elrendezi vele a dolgokat, mert Saul az Ő szolgája. Pál azt mondja, hogy

Ki vagy te, hogy más szolgája felett ítélsz? Tulajdon urának áll, vagy esik. De meg fog állni, mert van hatalma az Úrnak arra, hogy megtartsa.

Ha én téged szolgálnálak, akkor tőled fogadnám el az utasításokat, de én az Urat szolgálom, és az Úrnak tartozom felelőséggel a szolgálatommal kapcsolatban, ezért rá kell hallgassak.

Majd ezt mondta Dávid: Az élő ÚRra mondom, hogy megveri az ÚR, vagy úgy, hogy eljön halála napja, vagy úgy, hogy harcba megy, és ott vész el.

Az ÚR őrizzen meg attól, hogy kezet emeljek az ÚR fölkejtjére! Csak a lándzsát vedd el a feje mellől meg a vizes korsót, és menjünk!

És elvette Dávid a lándzsát meg a vizes korsót Saul feje mellől, és elmentek. Senki sem látta, senki sem vette észre, senki sem ébredt fel, hanem mindenki aludt, mert az ÚR mély álmod bocsátott rájuk.

Ezután átment Dávid a túlsó oldalra, megállt messze a hegy tetején, és nagy távolság volt köztük.

Így kiáltott Dávid a hadinépnek és Abnérnak, Nér fiának: Abnér, nem válaszolsz? Abnér így válaszolt: Ki vagy te, hogy így kiáltozol a királynak?

Annak a vidéknek olyan jó az akusztikája, hogy mérföldekről meg lehet hallani egy kiáltást. Amikor ott voltunk a hegy oldalában, több mint 100 méteres távolságból tudtunk beszélgetni egymással hangunk felemelése nélkül.

Dávid ezt felelte Abnérnak: Te vagy az az ember, akihez fogható nincsen Izráelben? Miért nem vigyáztál uradra, a királyra? Hiszen bement valaki az embereim közül, hogy elpusztítsa uradat, a királyt!

Ezt nem jól tetted. Az élő ÚRra mondom, hogy a halál fiait vagytok, mert nem őriztétetek uratokat, az ÚR fölkejtjét! Nézd csak meg, hová lett a király lándzsája és a vizes korsó a feje mellől?

Saul megismerte Dávid hangját, és ezt mondta: Nem a te hangod ez, Dávid fiam? Dávid így felelt: De az én hangom, uram királyom.

Miért üldözi szolgálját az én uram? - kérdezte. Mit követtem el, és miféle gonoszság van bennem?

Ez a „mit követtem el?” kifejezés már-már Dávid szállóigéje lett, mert olyan gyakran használta. Úgy tűnik, hogy mindig valamilyen bajba került, legtöbbször ártatlanul. Például amikor Goliáttal kapcsolatban kérdezgette a testvéreit, akkor azok nekitámadtak, hogy mit akar itt kis pásztor létére, és ismét csak azt kérdezte tőlük, hogy „mit követtem el?”

Most azért hallgassa meg, uram királyom, szolgájának a szavát. Ha az ÚR ingerelt föl ellenem, ő kiengesztelhető áldozattal. De ha emberek, akkor legyen rajtuk az ÚR átka, mert elűztek engem, hogy ne tartozzam az ÚR örökségéhez, és ezt mondták: Eredj, szolgálj más isteneknek!

Ne hulljon azért vérem a földre az ÚR színétől távol! Mert hadba vonult Izráel királya, hogy megkeressen egy árva bolhát; mint fogoly madarat, üldöz a hegyeken.

Akkor ezt mondta Saul: Vétkeztem! Térj vissza, Dávid fiam! Nem követek el többé ellened gonoszságot, hiszen drága volt előttem az életem ezen a napon. Bizony, ostoba voltam, és igen nagyot tévedtem.

Saul beismerő vallomása ez. Az ő szállóigéje a „bűnt követtem el” volt. De sohasem tért meg ezekből, csak kijelentette, hogy bűnt követett el, nem változott meg. Mert nemcsak megvallani kell a bűnt, hanem el is kell tőle fordulni. „Ha nem fordultok el a bűneitektől, el fogtok veszni” – mondta Jézus. Ez a fontos az Úr szemében.

Saul vallomása igaz, mert egész életében az ostobát játszodta. Sok tehetséget és képességet kapott, minden lehetőséget meg is adott neki Isten, de elbukott, mert nem Isten munkáját végezte. A büszkesége és öntömjénezése lett a végzete.

Dávid így válaszolt: Itt van a király lándzsája. Jöjjön át egy legény, és vigye el!

Az ÚR mindenkinek megfizet a maga igazsága és hűsége szerint, mert az ÚR a kezembe adott ma téged, de én nem akartam kezet emelni az ÚR fölkentjére.

Amilyen értékes volt előttem a mai napon a te életed, olyan értékes legyen az én életem is az ÚR előtt, és mentsen meg engem minden nyomorúságtól.

Akkor ezt mondta Saul Dávidnak: Légy áldott, Dávid fiam! Bármibe fogsz, véghez fogod vinni. És elment Dávid a maga útjára, Saul is visszatért a maga lakóhelyére.

Vannak akik azt tanítják, hogy amit kimondasz az be is fog teljesülni, és hogy Isten teremtő ereje van benned, és Istenhez hasonlónak válhatsz. Ha ez igaz lenne, akkor Dávid Saul keze által halt volna meg:

Dávid azonban ezt gondolta: Egy napon mégis el kell pusztulnom Saul kezétől.

Ez sosem történt meg. Pedig ha igaz lenne az, hogy bármit kimondasz, az be fog teljesülni, akkor ez is megtörtént volna. Ne hagyjátok, hogy csak azért, mert negatív gondolataitok vannak, egyesek megpróbáljanak nyomást gyakorolni rátok ezeken keresztül, ilyen és ehhez hasonló szavakkal: „Ne beszélj ilyet, mert ez meg fog történni veled. Nem szabad ilyeneket mondani.”

Sok negatív emberrel történt pozitív dolog és sok pozitív emberrel történt negatív dolog. A Biblia szerint a nap süt az igaz és a hamis emberre egyaránt. Nem érdekel, hogy ki vagy, mindig lesznek az életben problémáid, és ugyanakkor lesznek jó időszakaid is. Mondhatsz negatív dolgokat anélkül, hogy utána állandó nyomás legyen rajtad, hogy majd egyszer ezek be fognak teljesülni.

Legjobb lesz gyorsan elmenekülnöm a filiszteusok földjére. Akkor majd hiába üldöz engem Saul Izráel egész területén, megmenekülök a kezéből.

Elindult azért Dávid, és átment hatszáz emberével együtt Ákishoz, Máók fiához, Gát királyához.

Gát az öt filiszteus nagyváros egyike, kb. 15 km-re található a tengerparttól, és 50 km-re van Bersebától. Ma már csak a romjai találhatók meg.

Dávid politikai menedékjogot kért Ákistól és meg is kapta ezt:

Letelepedett Dávid Ákisnál Gátban embereivel együtt, mindegyik a maga háza népével, Dávid is a két feleségével: a jezréeli Ahinóammal és a karmeli Abigaillal, Nábál volt feleségével.

Amikor jelentették Saulnak, hogy Dávid Gátba menekült, nem kereste tovább.

Egyszer ezt mondta Dávid Ákisnak: Ha jóindulattal vagy hozzám, adj nekem helyet az egyik mezővárosban, hogy ott lakjam. Miért laknék szolgád veled együtt a király városában?

Akkor neki adta Ákis Ciklágot, és így lett Ciklág Júda királyaié mindmáig.

Az az idő, amíg Dávid a filiszteusok mezején lakott, egy esztendő és négy hónap volt.

Dávidot sok tulajdonsága miatt csodálom, de nem csodálom őt például az elkövetkezendő cselekedeteiért. Ezekre nem lehet semmilyen jó magyarázat.

Egyszer felvonult Dávid embereivel együtt, és megtámadták a gesúriakat, a gézerieket és az amálékiakat. Ezek voltak ősidőktől fogva annak a földnek a lakói Súr felé menet Egyiptom országáig.

Amikor Dávid leverte azt a földet, sem férfit, sem asszonyt nem hagyott életben, és elvitt juhok és marhák, szamarat, tevéket és ruhaneműt, azután visszament Ákishoz.

Amikor Ákis megkérdezte, hogy hova törtek be most, ezt felelte Dávid: A Délvidékre, Júdának, a jerahmeélieknek és a kénieknek a területére.

Dávid azonban nem hagyott életben, és nem vitt Gátba sem férfit, sem asszonyt, hogy ne mondhassák el, mit csinált Dávid. Ez volt a szokása egész idő alatt, amíg a filiszteusok mezején lakott.

Ákis pedig megbízott Dávidban, mert ezt gondolta: Nagyon meggyűlöltette magát népével, Izráellel, ezért örökre az én szolgám lesz.

Ezek a tettei igencsak elítélendők Dávidnak, az egyetlen értelme talán az, hogy Isten tökéletlen embereket is tud használni, és itt Dávid megmutatta, hogy távol állt a tökéletességtől.

Gyakran azt gondoljuk, hogy Isten csak tökéletes embereket használ, és saját magunkat kizárjuk Isten szolgálatából, mert nagyon is tisztában vagyunk a tökéletlenségeinkkel. De Isten Dávidot is használta, és ez számunkra is bátorítás kell legyen, mert egyikünk sem tökéletes.

Abban az időben a filiszteusok összevonták csapataikat egy seregbe, hogy megütközzenek Izráellel. Ákis ezt mondta Dávidnak: Tudd meg, hogy velem együtt neked is hadba kell vonulnod embereiddel együtt!

Dávid ezt felelte Ákisnak: Akkor te már azt is tudod, hogy mit kell tennie szolgádnak. Ákis ezt mondta Dávidnak: Úgy van! Testőrömmé teszek az egész időre.

Közben meghalt Sámuel, meggyászolta egész Izráel, és eltemették városában, Rámában. Saul pedig eltávolította az országból a halottidézőket és jövendőmondókat.

A filiszteusok tehát összegyűltek, benyomultak, és táborot ütöttek Súnem mellett. Saul is összegyűjtötte egész Izráelt, és táborot ütött Gilbóánál.

Gilboá a Galileai-tengertől délre található, tehát a filiszteusok nagyon betörték az izraeliek területére.

Amikor azonban Saul meglátta a filiszteusok táborát, megijedt, és igen megrettent a szíve.

Megkérdezte Saul az URat, de az ÚR nem válaszolt neki sem álomban, sem az úrimmal, sem a próféták által.

Isten sokféleképpen szólhat hozzánk. Szólhat álmokon keresztül is. Én nem emlékszem egyetlen olyan álomra, amelynek lelki tartalma lett volna, de ez nem jelenti azt, hogy egy napon nem lehet ilyen álom. Én nyitott vagyok erre, és csak azért, mert eddig ilyent nem álmodtam, nem jelentem ki, hogy Isten már nem szól az emberekhez álmokon keresztül. Isten víziókon keresztül és prófétákon keresztül is szólhat az emberekkel, és mind a kettőben volt már részem.

Az Ószövetségben az Úr az urimon és a tumimon keresztül is szólt a papoknak. Ezek a szavak lefordítva azt jelentik, hogy „fények és tökéletességek”. Lehet, hogy amikor Isten igent mondott, akkor ezek a dolgok fényessé váltak, de ezt senki sem tudja biztosan.

Viszont ebben az esetben az Úr nem válaszolt Saulnak egyik módszerrel sem.

Nagyon szeretném, ha hozzám is szólna ezeken a módokon az Úr, vagy akár az angyalokon keresztül is, de az Úr folyamatosan szól hozzám az Igéjén keresztül. Az Igében kell elkezdni az Úr szavának meghallgatását.

Akkor ezt mondta Saul a szolgálainak: Keressetek nekem egy halottidéző asszonyt! Elmegyek hozzá, és őt kérdezem meg. Szolgái ezt felelték neki: Van itt Éndórban egy halottidéző asszony.

Saul ekkor elváltoztatta magát, más ruhát vett magára, és elment két emberével. Amikor éjjel odaértek az asszonyhoz, ezt mondta: Jövendölj nekem halottidézéssel, és idézd meg nekem, akit mondok neked!

De az asszony ezt felelte: Magad is tudod, mit tett Saul. Kiirtotta az országból a halottidézőket és a jövendőmondókat. Miért akarsz csapdába ejteni és megöletni engem?

De megesküdött neki Saul az ÚRra, és ezt mondta: Az élő ÚRra mondom, hogy nem ér téged büntetés emiatt.

Itt láthatjuk, hogy Saul mennyire el van tájolódomva. A varázslóval beszélgetve az Úr esküszik, hogy semmi bántódása sem fog esni, ha felidézi a szellemet. Sokan ugyanígy össze vannak keveredve a lelki életükben, lelki szöveget használnak értelmetlenül. Ez olyan, mintha egy bank kirabolására készülődve imaalkalmat tartanánk, és az Ő segítségét kérnénk, hogy sikerüljön a rablás.

Saul tehát ezzel a démonizált asszonnyal beszélget.

Az asszony ekkor megkérdezte: Kit idézlek föl neked? Ő így felelt: Sámuelt idézd föl nekem!

Amikor az asszony meglátta Sámuel, hangosan felkiáltott, és ezt mondta Saulnak: Miért csaltál meg, hiszen te vagy Saul!?

De a király ezt mondta neki: Ne félj! Mit láttál? Az asszony ezt felelte Saulnak: Isten-félét látok feljönni a földből.

Saul megkérdezte tőle: Milyen az alakja? Az asszony így felelt: Egy vén ember jön fölfelé palástba burkolózva. Ebből megtudta Saul, hogy Sámuel az; ezért arccal a földig hajolt, és leborult előtte.

Sámuel ezt mondta Saulnak: Miért háborgattál, és idéztél fel engem? Saul így felelt: Igen nagy bajban vagyok. Megtámadtak a filiszteusok; az Isten pedig eltávozott tőlem, és nem felel többé sem próféták által, sem álomban. Téged hívtalak tehát, hogy tudasd velem, mit kell tennem.

De Sámuel ezt mondta: Miért kérdezel engem, ha az ÚR eltávozott tőled, és ellenségeddé lett?!

Úgy cselekedett az ÚR, ahogyan általam megmondtam: kiragadta kezedből a királyságot az ÚR, és másnak, Dávidnak adta.

Mivel nem hallgattál az ÚR szavára, és nem hajtottad végre az ő fölgerjedt haragját Amálékon, azért bánik most veled így az ÚR.

Sőt az ÚR veled együtt Izráelt is a filiszteusok kezébe adja, te pedig holnap fiaiddal együtt nálam leszel. Még Izráel táborát is a filiszteusok kezébe adja az ÚR.

Vajon Sámuel tényleg visszajött? Vajon ez a varázsló valóban visszaidézett egy halott lelket? Nem látok egyetlen okot sem arra, hogy kételkedjünk abban, hogy ez pontosan úgy történt, ahogy ide van írva. Mindig úgy érzem, hogy az egyértelmű értelmezés a jó, és ha valami más értelmezést akarunk ráerőszakolni a szövegre, akkor az pont az erőszak miatt nem lesz megfelelő.

Nem értem, hogy miként lehetséges ez. De meg vagyok győződve, hogy a leírtak szerint történt meg, és valamiféle képpen Sámuel lelke visszajött, és ő maga beszélt Saullal. Úgy tűnik, hogy maga a varázsló is megdöbbsent attól, ami történt, mert felsikoltott, amikor meglátta Sámuel. Lehet, hogy korábban csak egyfajta démoni lelket használt arra, hogy információkat szerezzen.

A lelkek világa valóságos, a spiritizmus is valóságos, de a Biblia arra figyelmeztet, hogy tartsuk távol magunkat ezektől. Nem a mi dolgunk ezekkel foglalkozni, de ennek ellenére kapcsolatba lehet lépni a lelki világgal. Általában egy bizonyos démonnal lehet kapcsolatba kerülni, amely több személy formáját is fel tudja venni. Ezek a démonok különböző korokban éltek, és a lelki világban sokmindent meg tudtak

figyelni, ezért aztán képesek olyan tényeket közölni a te életeddel, a múltaddal kapcsolatban, amiket senki más nem ismerhetett.

Az embereket hatalmukba tudják keríteni, mert olyan neveket, és eseményeket tudnak felsorolni nekik, amelyekről senkinek sem beszéltek még. Valaki például azt gondolhatja, hogy az anyja szellemével lépett kapcsolatba, mert egy olyan dolgot hall, amelyet csak az anyja meg ő tudott. De ez nem igaz, mert a démonok is ismerték ezeket a dolgokat, és képesek régmúlt párbeszédet, eseményeket felidézni. Ezek hazug szellemek, amelyek halott szeretteink szellemeként jelennek meg, és ez a nő is kapcsolatban volt egy ilyennel.

Egyesek belebonyolódnak ebbe a spiritizmusba, és a lelkek vezetése segítségével írnak, festenek, és ezért nagy izgalomba jönnek. A szellemek és démonok világa pontosan annyira valóságos, mint az Istenhez hű angyalok világa. De ez egy olyan világ, amelyben nekünk semmi keresnivalónk sincs.

Az, hogy ezek a szellemek még a születésünk előtti időkbe vissza tudnak vinni minket, nem bonyolítja a reinkarnációt, hanem csak azt, hogy a démonok már nagyon régen körülöttünk vannak, és mindenféle hamis módszert használnak arra, hogy becsapják, és magukra ragadják az embereket.

Szerintem ez a varázsló azért ijedt meg annyira, amikor Sámuel visszajött, mert azt gondolta, hogy az ő ismerős démonával fog beszélgetni, és tőle megtudhatja azokat az információkat, amelyekre Saul kíváncsi volt. De megdöbbenésére, ez a lélek feljött a földből, és ekkor ismerte fel, hogy Saul jött hozzá, és Sámuel elkezdett hozzá beszélni. Isten megengedte, hogy mindez különös módon megtörténjen, de nem azért, hogy mi a halottak lelkeivel kezdjünk kapcsolatba lépni.

Sámuel a földből jött fel. Krisztus halála és feltámadása előtt mindenki, aki meghalt a Seolba került, amely a föld legbelsejében található. Ekkor a Seol két kamrára volt felosztva, ezt Jézus a Lukács 16-ban tanítja. Az egyik kamrában Ábrahám bátorította és vigasztalta azokat, akik hitben haltak meg, és a másik kamrában voltak a bűnösök, akik ott gyötrődtek. Jézus feltámadásakor az Ábrahám által vigasztaltak Jézussal együtt támadtak fel, és felmentek a mennyekbe.

Pál az efezusi levél negyedik fejezetében azt mondja, hogy „Ő, aki felment, ugyanaz, aki előtte lement a föld legmélyebb részeibe, és amikor felment, akkor kiengedte a foglyokat a rabságukból” – amellyel Ézsaiás próféciáját teljesítette be. Ezt a 61.-ik fejezetben találjuk, ahol kijelenti, hogy „Ő meglátítja a köteleiket, és szabaddá teszi a fogva tartottakat”, akiket a halál tartott rabságban.

A Máté 27-ben olvashatjuk, hogy sok halottnak megnyílt a sírja, és Jeruzsálem utcáin látták őket jární Krisztus feltámadása után.

Sámuel tehát feljött, és elmondta Saulnak, hogy Isten eltávozott tőle – milyen szörnyű hír lehetett. De mit várhattunk, hisz Saul volt az, aki először elfordult Istentől, és az ő engedetlensége miatt Isten is elutasította őt.

Ekkor Saul hirtelen egész hosszában a földre zuhant, annyira megrémült Sámuel szavaitól. Semmi erő sem volt benne, mert egész nap és egész éjjel nem evett semmit.

Az asszony pedig odament Saulhoz, és látva, hogy nagyon megrémült, ezt mondta neki: Látod, szolgálóleányod hallgatott szavadra. Kockára tettem az életemet, és megfogadtam a szavadat, amit mondtál nekem.

Most azért te is hallgass szolgálóleányod szavára! Hadd tegyek eléd egy falat kenyeret, és egyél, hogy legyen erőd, amikor útra kelsz.

Ő azonban vonakodott, és ezt mondta: Nem eszem. De szolgálói, sőt az asszony is addig unszolták, míg végre hallgatott a szavukra, fölkelt a földről, és az ágyra ült. Volt az asszony házánál egy hízott borjú, sietve levágta, majd lisztet vett, meggyúrta, és megsütötte kovásztalan lepénynek.

Ezt vitte Saulnak és szolgálóinak, és azok ettek. Azután fölkeltek, és elmentek még azon az éjszakán.

A filiszteusok Aféknál vonták össze csapataikat, Izráel pedig Jezréelben, a forrásnál táborozott.

Amikor a filiszteusok városfejedelmei ezredeikkel és századaikkal együtt vonultak, Dávid a maga embereivel Ákis mögött vonult.

De a filiszteusok vezérei ezt kérdezték: Mit keresnek itt ezek a héberek? Ákis így felelt a filiszteusok vezéreinek: Dávid ez, Izráel királyának, Saulnak a szolgálója, aki már jó ideje, sőt évek óta nálam van! Nem találtam benne semmi hibát attól a naptól fogva, hogy hozzánk pártolt, mindmáig.

A filiszteusok vezérei azonban fel voltak háborodva, és ezt mondták neki: Küldd el ezt az embert, térjen vissza a maga helyére, amelyet kijelöltél neki! Ne jöjjön velünk együtt harcolni, nehogy ellenfelünk legyen, amikor harcra kerül a sor. Mert mivel nyerhetné vissza jobban ura kegyeit, mint ezeknek az embereknek a fejével?

Hiszzen ez az a Dávid, akiről így énekelnek a körtáncban: Megölt Saul ezer embert, Dávid meg tízezer embert!

Hívatta azért Ákis Dávidot, és ezt mondta neki: Az élő ÚRra mondom, hogy én becsületes embernek tartalak, és jónak látom, hogy velem együtt járj-kelj a táborban, mert semmi rosszat sem találtam benned attól a naptól fogva, hogy hozzám jöttél, mindmáig. De a városfejedelmek nem bíznak meg benned.

Most azért menj vissza békességgel, és ne tégy semmi olyat, amit rossznak tartanak a filiszteusok városfejedelmei.

Dávid ezt felelte Ákisnak: Mit követtem el, és mi hibát találtál szolgálódban azóta, hogy nálad vagyok mindmáig? Miért nem mehetek el harcolni az én uram, királyom ellenségei ellen?

Ákis ezt válaszolta Dávidnak: Tudom, hogy te megbízható vagy, akár az Isten angyala, de a filiszteusok vezérei megmondták, hogy nem vonulhatsz velünk a harcba.

Most azért kelj föl korán reggel urad szolgálóival együtt, akik veled jöttek. Keljetez föl korán reggel, mihelyt kivilágosodik, és menjetez el!

Úgy látom, hogy Dávidot Isten védte meg attól, hogy Saul és Jonatán ellen kelljen harcolnia.

Dávid tehát korán fölkelt embereivel együtt, hogy még reggel elmenjen, és visszatérjen a filiszteusok földjére. A filiszteusok pedig fölvonultak Jezréelbe.

Mire Dávid harmadnapra Ciklágba érkezett embereivel, az amálékiak betörték a Délvidékre meg Ciklágba, földúlták és fölperzselték Ciklágot.

Az amálékiak voltak azok, akikkel kapcsolatban Isten azt parancsolta Saulnak, hogy írta ki őket mind egy szálig, de Saul ezt nem tette meg, hanem csak hazudta, hogy megtette ezt. Az amálékiak az Irásokban a test vágyainak a testi életnek a jelképei. Isten nem akarja, hogy megjavítsuk, megreformáljuk a testünket, vagy, hogy ellenőrzésünk alá vonjuk, hanem azt akarja, hogy megöljük a testünk vágyait, feszítsük keresztre, és ne hagyjunk neki helyet arra, hogy a vágyakozásaink után járjon.

Ha nem tesszük meg ezt, akkor további problémákhoz fog vezetni. Ha Saul engedelmesen kiírtotta volna az amálékiakat, akkor azok nem tudták volna megtámadni Ciklágot, és elvinni az asszonyokat, és a gyerekeket. Saul is egy amáléki fogja megölni másnap. Ha a testünk vágyának egy részét a szabadságunkra hivatkozva meg akarjuk tartani, az később vissza fog támadni, és el fog pusztítani téged.

Mire Dávid harmadnapra Ciklágba érkezett embereivel, az amálékiak betörték a Délvidékre meg Ciklágba, földúlták és fölperzselték Ciklágot.

Fogságba vitték a benne levő asszonyokat. Nem öltek meg sem kicsinyt, sem nagyot, hanem elhajtották őket, és elmentek útjukra.

Amikor Dávid embereivel együtt megérkezett a városba, látták, hogy az föl van perzselve, feleségeiket, fiaikat és leányaikat pedig fogságba vitték.

Ekkor hangos sírásra fakadt Dávid és a vele levő nép, míg végre erejük sem volt a sírásra.

Dávid két feleségét is fogságba vitték: a jezréeli Ahinóamot és Abigailt, a karmeli Nábál volt feleségét.

Dávid nagyon szorult helyzetbe jutott: a nép már arról beszélt, hogy megkövezi, annyira el volt keseredve az egész nép a fiai és leányai miatt.

Emlékezzünk, hogy Dávid emberei igen nyersek és kemények voltak: a csapat olyan menekültekből állt, akik korábban bajban voltak, adósságuk volt vagy a törvénnyel kerültek összeütközésbe. Ez nem volt egy elithadsereg, és meg is akarták kövezni őt.

Dávid azonban az Úrban bízta magát.

Ezt mi magunk is gyakran meg kellene tegyük. Hogyan tette ezt? Olvassuk a 45.-ik zsoltárt:

Miért csüggedsz el, lelkem, miért háborogsz bennem? Bízál Istenben, mert még hálát adok neki az ő szabadításáért!

Igy beszélt Dávid önmagához, és mi is ezt kellene kérdezzük magunktól, hogy mi a bajod van lelkem? Nem bízol Istenben? Isten ki fog szabadítani, mert Ő ül a trónuson még mindig, és Ő nem fog elhagyni soha.

Ha az Úrra nézünk, akkor ismét visszatér az erőnk, ismét visszaáll az egyensúly az életünkben, és ismét a megfelelő szemszögből fogjuk látni a dolgokat.

Ezt mondta Dávid Ebjátár papnak, Ahimelek fiának: Hozd ide az éfódot! És Ebjátár odavitte Dávidnak az éfódot.

Dávid pedig megkérdezte az URat: Üldözsem-e azt a rablócsapatot? Utolérem-e őket? Ő pedig így felelt neki: Üldözd, mert biztosan utoléred, és még kiszabadíthatod őket.

Akkor elment Dávid hatszáz emberével együtt. Amikor a Beszór-patakhöz értek, egy részük megállt.

Dávid folytatta az üldözést négyszáz emberrel, mert kétszáz ember megállt: ezek fáradtak voltak ahhoz, hogy átkeljenek a Beszór-patakon.

Akkor találtak a mezőn egy egyiptomi embert, és Dávidhoz vitték. Adtak neki kenyeret, hogy egyék, és megittatták vízzel.

Adtak neki egy fügekalácsot és két szőlőkalácsot. Ő evett, és magához tért, mert három nap és három éjjel sem kenyeret nem evett, sem vizet nem ivott.

Dávid ezt kérdezte tőle: Kinek az embere vagy, és hova való vagy? Ő így felelt: Egyiptomi ifjú vagyok, egy amáléki ember szolgája, de elhagyott az uram, mert három napja megbetegedtem.

Mi törtünk be a kerétiék déli vidékére meg Júda területére és Káléb déli vidékére, és mi perzseltük fel Ciklágot.

Dávid megkérdezte tőle: Elvezetsz bennünket ahhoz a rablócsapathoz? Ő így felelt: Esküdj meg nekem az Istenre, hogy nem ölsz meg, és nem adsz át uramnak, akkor elvezetlek ahhoz a rablócsapathoz.

El is vezette hozzájuk; azok pedig az egész vidéken elszéledve ettek, ittak, és táncoltak, mert igen nagy volt a zsákmány, amit a filiszteusok földjén és Júda földjén szereztek.

Dávid virradattól másnap estig vágta őket, és senki sem menekült meg közülük, csak négyszáz fiatal ember, akik tévére ülve elvágattak.

Így mentett meg Dávid mindent, amit az amálékiak elvittek. Két feleségét is megmentette Dávid.

Semmijük sem hiányzott a zsákmányból, sem kicsiny, sem nagy, sem fiúk, sem lányok, semmi, amit elvettek tőlük. Mindent visszaszerzett Dávid.

A juhokat és marhákat is mind visszavette Dávid. Ezt a jószágot előtte terelték, és azt mondták: Ez Dávid zsákmánya.

Dávid visszaérkezett ahhoz a kétszáz emberhez, akik fáradtak voltak ahhoz, hogy Dávidot kövessék, és ezért otthagya őket a Beszór-pataknál; ezek elébe mentek Dávidnak és a vele levő népnek, Dávid odament ehhez a néphez, és békességgel köszöntötte őket.

Akkor néhány gonosz és elvetemült ember azok közül, akik elmentek Dáviddal, így kezdett beszélni: Mivel ezek nem jöttek velünk, ne adjunk nekik a zsákmányból, amit megmentettünk, hanem mindegyiknek csak a feleségét és a gyermekeit. Vigyék el őket, és menjenek!

Dávid azonban így felelt: Atyámfia! Ne tegyetek ilyet azzal, amit az ÚR adott nekünk! Mert ő őrzött meg bennünket, és ő adta kezünkbe a ránk támadó rablócsapatot.

Ki hallgathatna rátok ebben a dologban? Hanem amekkora annak a része, aki elment a harcba, akkora legyen annak a része is, aki a fölszerelésnél maradt. Egyforma részt kapjanak!

És így lett ez attól a naptól fogva azután is: rendelkezéssé és szokássá tették ezt Izráelben mindmáig.

Szerintem ugyanez a szabály a mai misszionáriusok esetében is. Egy misszionárius csak akkor tud elmenni, ha valaki küldi őt. Tehát mikor mi kiküldjük és támogatjuk a misszionáriusokat úgy, hogy a „felszerelésnél maradunk”, ugyanolyan részt kapunk a szolgálatuk gyümölcséből, mint ők maguk. Ez Isten törvénye.

Amikor megérkezett Dávid Ciklágba, küldött a zsákmányból Júda véneinek, az ő barátainak, ezzel az üzenettel: Nektek szóló ajándék ez az ÚR ellenségeinek a zsákmányából.

Küldött a Bételben, Rámót-Negebben és Jattírban lakóknak,

az Aróérban, Szifmótban és Estemóában lakóknak,

a Rákálban, a jerahmeéliek városaiban és a kéniek városaiban lakóknak,

a Hormában, Bór-Ásánban és Atákban lakóknak,

a Hebrónban és mindazokon a helyeken lakóknak, ahol megfordult Dávid az embereivel.

Közben a filiszteusok megütköztek Izráellel, és az izráeliek megfutamodtak a filiszteusok előtt. Hullottak a sebesültek a Gilbóa-hegyen.

A filiszteusok Saulnak és fiainak a nyomába szegődtek, és megölték a filiszteusok Jónátánt, Abinádábót és Malkisúát, Saul fiait.

Nagyon heves volt a küzdelem Saul körül, amikor rátaláltak az újászok. Súlyosan megsebesítették az újászok,

azért ezt mondta Saul a fegyverhordozójának: Húzd ki a kardod, és szúrj át vele, hogy ha ideérnek ezek a körülmételetlenek, ne ők szúrjanak le, és ne üzzenek gúnyt belőlem! De a fegyverhordozó nem akarta, mert nagyon félt. Ekkor fogta Saul a kardját, és beledőlt.

Amikor látta a fegyverhordozó, hogy meghalt Saul, ő is a kardjába dőlt, és meghalt vele együtt.

A következő fejezetből kiderül, hogy még nem halt meg teljesen, hanem az amáléki ölte meg végül.

Így halt meg Saul azon a napon, és vele együtt a három fia meg a fegyverhordozója és összes embere.

Amikor látták azok az izráeliek, akik a völgyön és a Jordánon túl laktak, hogy az izráeliek megfutamodtak, és Saul is meghalt fiaival együtt, elhagyták a városokat és elmenekültek. A filiszteusok pedig odajöttek, és letelepedtek azokban.

Másnap eljöttek a filiszteusok, hogy kifosszák az elesetteket. Megtalálták Sault és három fiát is, amint ott feküdtek a Gilbóa-hegyen.

Leválták a fejét, megfosztották fegyverzetétől, és körülvitették a filiszteusok földjén, hogy megvigyék az örömhírt bálványaik templomába és a népnek.

Fegyverzetét Astárót templomában helyezték el, holttestét pedig Bétseán várfalára akasztották.

Betseán a Gilboa-hegy északi csücskénél található, a várfalak még ma is állnak ott. Jábes-Gileád pedig a Jordán másik oldalán található város.

Amikor azonban meghallották Jábes-Gileád lakói, hogy mit tettek Saullal a filiszteusok, elindultak a harcosaik, egész éjjel meneteltek, és levették Saulnak és fiainak a holttestét Bétseán várfaláról. Hazamentek Jábesba, és ott elégették azokat.

Néha vannak akik megkérdezik, hogy mit gondolok a hamvasztásról. Szerintem ez csak felgyorsítja a természetes folyamatokat, hisz a hamvasztás azt teszi meg 37 perc alatt, ami természetes módon úgyis megtörténik 37 év alatt. A sírban a testünk amúgy is elporlad. Semmi lelki akadályát sem látom a hamvasztásnak, Saul és fiait is így égették el.

A Biblia egyetlen szóval sem említi, hogy hibás dolog lenne a hamvasztás, hisz az a test már csak egy üres, elhasznált dolog, amelynek semmi értéke sincs miután a lélek eltávozik belőle. Nekem teljesen mindegy, hogy mit tesznek majd a testemmel azután, hogy a lelkem eltávozott belőle. Ha azt gondolják, hogy bármelyik szervemet valaki fel tudja használni, akkor nyugodtan használják fel. Ha el akarnak hamvasztani, csak nyugodtan tegyék, mert én úgysem leszek már arrafelé. Annyira le fog akkor már nyugőzni az új model, hogy semmi vágyam sem lesz arra, hogy ehhez a maradvány testhez ragaszkodjak.

Értékelem az ebben eltöltött jó éveket, de ez a test már nem a régi, és az idő múlásával csak egyre jobban el fog gyengülni. Pál apostol mondta, hogy *azért sóhajtozunk ebben a testben, mivel vágyakozunk felőlni rá mennyből való hajlékunkat.* Miután leélted az idődet, már el vagy készülve, hogy találkozzál az Uraddal, mert eleget láttál már e romlott világból.

Pál azt mondta a filippieknek, hogy vegyes érzelmei vannak:

Ha pedig az életben maradás az eredményes munkát jelenti számomra, akkor, hogy melyiket válasszam: nem tudom.

Szorongat ez a kettő: vágyódom elköltözni és Krisztussal lenni, mert ez sokkal jobb mindennél; de miattatok nagyobb szükség van arra, hogy életben maradjak.

És vannak ilyen idők, amikor mi, Isten gyermekei már vágyódnak az Úrral lenni, de ugyanakkor tudjuk, hogy még mindig vannak földi felelősségeink a szeretteink felé.

Csontjaikat pedig összeszedték, és eltemették Jábesban egy tamariszkuszfa alatt, és böjtöltek hét napig.

Ez Saul szomorú és tragikus karrierjének vége, akit Isten kiváló képességekkel és fizikummal áldott meg, aki valamikor Isten kenetével rendelkezett, de végül Istennel szembeni engedetlensége miatt Isten elutasította őt, és ez lett a vége.

Atyám, köszönjük az Igédet és azért imádkozunk, hogy az itt leírt életek alapján tanuljunk a törtétekből, és engedelmeskedjünk Neked, alárendelve magunkat mindenben. Add, hogy a Te Igéd lakozzon a mi szívünkben hit által, és mindnyájan fel tudjuk fogni azt, hogy milyen hosszú, milyen széles, milyen magas és milyen mély a Te irántunk való szereteted, Jézus nevében.

79 perc